

27 Ιανουαρίου 1973

Ο πόλεμος στο Βιετνάμ

Μετά την πτώση του Ντιέν Μπιέν Φου στην Ινδοκίνα ([βλ.7/5/1954](#)), οι Γάλλοι επέσπευσαν την αποχώρησή τους από τη Νοτιοανατολική Ασία και τα γεγονότα πήραν πιο γρήγορους ρυθμούς. Στις 7 Οκτωβρίου 1954, ο ηγέτης των Βιετναμέζων, Χο Τσι Μινχ («Αυτός που φωτίζει», ψευδώνυμο του Νγκουγιέν Τατ Ταν) έμπαινε στο Ανόι, πρωτεύουσα του Βιετνάμ. Στις 31 Οκτωβρίου, οι τελευταίοι Γάλλοι αποχωρούσαν από τη χώρα. Είχαν αποχωρήσει και από την Καμπότζη, της οποίας την ανεξαρτησία αναγνώρισαν από τις 9 Νοεμβρίου 1953.

Στη Γενεύη, δημιουργήθηκαν δύο κράτη: Το Βόρειο Βιετνάμ (Λαϊκή Δημοκρατία) και το Νότιο Βιετνάμ (βασιλείο). Όμως, ο αυτοκράτορας δεν χρειαζόταν πια. Στα 1955, το Νότιο Βιετνάμ έγινε δημοκρατία, με την υποστήριξη των Αμερικανών που διαδέχτηκαν τις αποικιακές αυτοκρατορίες στην περιοχή. Ο αυτοκράτορας Μπο Ντάι έφυγε οριστικά και το Νότιο Βιετνάμ αποχώρησε από τη Γαλλική Ένωση. Είχε, όμως, αρχίσει ο αγώνας του Λαϊκού Μετώπου Απελευθέρωσης που ενισχυόταν από το Βόρειο Βιετνάμ. Οι Αμερικανοί το βάφτισαν Βιετκόνγκ (από τις λέξεις Βιετνάμ και Κονγκσάν που σημαίνει κομμουνιστής).

Βουδιστές, εθνικιστές και Βιετκόνγκ πολέμησαν τον εκλεκτό των ΗΠΑ, Ντγκο Ντιν Ντιέμ που ανατράπηκε το 1963. Η ένοπλη αμερικανική επέμβαση κορυφώθηκε. Κορυφώθηκε, όμως, και η αντίσταση των Βιετκόνγκ καθώς και η εσωτερική αντίδραση στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου το ειρηνιστικό κίνημα βρήκε πρόσφορο έδαφος ν' αναπτυχθεί. Ο ρεπουμπλικάνος Ρίτσαρντ Νίξον εκλέχτηκε πρόεδρος, το 1968, με σύνθημα την αμερικανική απεμπλοκή από την Ινδοκίνα. Η αποχώρηση των Αμερικανών ξεκίνησε σταδιακά στα 1969, οπότε δημιουργήθηκε η ενιαία Λαϊκή Δημοκρατία του Βιετνάμ. Η συμφωνία για προσωρινή κατάπαυση του πυρός που είχε υπογραφεί στο Παρίσι, στις 27 Ιανουαρίου 1973, ήταν η αρχή του τέλους για την αμερικανική επέμβαση στο Βιετνάμ. Την άνοιξη του 1975, ο στρατός του Βόρειου Βιετνάμ προέλανε νικηφόρα, οι Αμερικανοί έφευγαν κακήν κακώς και ο πρόεδρος του Νότιου Βιετνάμ, Θιέου, το έσκασε στην Ταϊβάν (21 Απριλίου 1975). Στις 29 Απριλίου, οι τελευταίοι Αμερικανοί εγκατέλειπαν τη Σαϊγκόν. Στις 30, οι Βορειοβιετναμέζοι πήραν την πρωτεύουσα, Σαϊγκόν, δίχως μάχη. Τη μετονόμασαν σε Πόλη του Χο Τσι Μινχ,

προς τιμή του ηγέτη που είχε πεθάνει το 1969.

1859: Γεννιέται ο Γερμανός αυτοκράτορας από το 1888 Κάιζερ Γουλιέλμος Β΄. Εξαναγκάστηκε να παραιτηθεί το 1918, μετά τον Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο, και να διαφύγει στην Ολλανδία όπου έζησε μέχρι το 1941.

1908: Γεννιέται ο Ουίλιαμ Ράντολφ Χιρστ Τζούνιορ που ανέλαβε την διαχείριση της τεράστιας αυτοκρατορίας των ΜΜΕ του πατέρα του.

1916: Δημιουργείται στο Βερολίνο η ομάδα Σπάρτακος, επαναστατική οργάνωση και πρόδρομος του κομμουνιστικού κόμματος της Γερμανίας.

1945: Οι Σοβιετικοί απελευθερώνουν το στρατόπεδο εξόντωσης του Άουσβιτς, όπου οι Ναζί είχαν δολοφονήσει 1,5 εκατομμύρια άνδρες, γυναίκες και παιδιά, εκ των οποίων τουλάχιστον το ένα εκατομμύριο, Εβραίοι. Η 27η Ιανουαρίου καθιερώθηκε ως η «παγκόσμια ημέρα του ολοκαυτώματος».

1962: Η σοβιετική κυβέρνηση αλλάζει όλα τα ονόματα των περιοχών της χώρας που δόθηκαν προς τιμήν των Μολότοφ, Καγκάνοβιτς και Μαλένκοφ, οι οποίοι είχαν εμπλακεί στην απόπειρα απομάκρυνσης του Νικίτα Χρουστσόφ το 1957.

1967: Εξήντα έθνη υπογράφουν συνθήκη του ΟΗΕ για τις ειρηνικές χρήσεις του διαστήματος και την απαγόρευση των όπλων μαζικής καταστροφής στον χώρο αυτό.

1996: Πραξικόπημα στην Νιγηρία ανατρέπει τον πρώτο δημοκρατικά εκλεγμένο πρόεδρο της χώρας, Αχαμάνε Ουσμάνε.

2008: Σε ηλικία 86 χρόνων, πεθαίνει ο Χάτζι Μουχάμαντ Σουχάρτο, πρώην πρόεδρος της Ινδονησίας (1968-1998) που κυβέρνησε δικτατορικά τη χώρα. Κατηγορήθηκε ότι υπεξαίρεσε 570 εκατομμύρια δολάρια από το δημόσιο, σκότωσε μισό με ένα εκατομμύριο Ινδονήσιους ως κομμουνιστές και σφαγίασε το ένα τρίτο των κατοίκων του Τιμόρ το οποίο και κατέλαβε.

2009: Πατριάρχης Μόσχας και πασών των Ρωσιών εκλέγεται ο 62χρονος τοποτηρητής του πατριαρχικού θρόνου, Κύριλλος. Διαδέχεται τον Αλέξιο Β' που πέθανε στις 6 Δεκεμβρίου 2008.

2010: Η ελληνική βουλή ψηφίζει ομόφωνα τη σύσταση εξεταστικής επιτροπής για το σκάνδαλο της Siemens.

27 Ιανουαρίου στον πολιτισμό

27 Ιανουαρίου 1901

Πεθαίνει ο Τζουζέπε Βέρντι

«Βίβα Βέρντι». Τα συνθήματα στους τοίχους των ιταλικών σπιτιών έκαναν τους Αυστριακούς να απορούν. Συμφωνούσαν πως ο Τζουζέπε Βέρντι ήταν ένας άριστος συνθέτης αλλά, από εκεί έως το σημείο να γράφεται το όνομά του στους τοίχους, παραπήγαινε. Όμως, ο ίδιος ο Βέρντι δεν είχε αυταπάτες. Κολακευόταν που το όνομά του είχε γίνει σύνθημα αλλά γνώριζε πολύ καλά πως άλλα σήμαινε. Στα τέλη της δεκαετίας του 1850, οι πατριωτικές εκδηλώσεις των Ιταλών εναντίον των κατακτητών Αυστριακών κορυφώνονταν στη Βόρεια Ιταλία. Οι ελπίδες όλων συγκεντρώνονταν στο πρόσωπο του βασιλιά της Σαρδηνίας, Βικτορα Εμμανουήλ (1820-1878), από τον οποίο περίμεναν να ενώσει στο σκήπτρο του τα κρατίδια και τα κατεχόμενα εδάφη. Και το «Βίβα Βέρντι» σήμαινε «Βίβα Β(ιτόριο) Ε(μμανουέλε) Ρ(ε) Ντ' Ι(τάλια)». Που μεταφράζεται: «Ζήτω ο Βίκτωρ Εμμανουήλ, Βασιλιάς της Ιταλίας». Ο ίδιος ο Βέρντι ήταν βαθιά πολιτικοποιημένος. Ο θρήνος των σκλάβων της Βαβυλώνας, το περιφημο χορωδιακό από την όπερα «Ναμπούκο», ξεσήκωνε τους Ιταλούς που έπιαναν το μήνυμα.

Ο Τζουζέπε Βέρντι γεννήθηκε στις 10 Οκτωβρίου 1813, στο χωριό Λε Ρόνκολε της κοινότητας Μπουσέτο, στο δουκάτο της Πάρμα. Στα 16 του, δίδασκε μουσική στο σχολείο της ιδιαίτερης πατρίδας του. Στα 23, παντρεύτηκε. Ήταν διευθυντής ορχήστρας της κοινότητας, άγνωστος στον πολύ κόσμο. Στα 26, η τύχη άρχισε να του χαμογελά. Η Σκάλα του Μιλάνου δέχτηκε ν' ανεβάσει ένα έργο του. Ήταν η όπερα «Ουμπέρτο» που σημείωσε τεράστια επιτυχία. Υπέγραψε συμβόλαιο γι' άλλες τρεις όπερες. Η πρώτη ήταν το «Ναμπούκο» (ο βασιλιάς Ναβουχοδονόσορ της Βαβυλώνας). Έγινε το έπος των Ιταλών. Στην πρεμιέρα, οι Αυστριακοί επίσημοι αποχώρησαν καταλαβαίνοντας πως το έργο δεν ασχολιόταν με τη Βαβυλώνα αλλά με την Ιταλία. Όμως, όρθιοι οι Ιταλοί χειροκροτούσαν και τραγουδούσαν. Ήταν ο θρίαμβος.

Ακολούθησαν οι «Λομβαρδοί». Η αίθουσα γέμισε. Όλοι περίμεναν ένα νέο πατριωτικό έργο και δεν απογοητεύτηκαν. Ο Βέρντι έγραφε μια με δυο όπερες το χρόνο. Ξαναπαντρεύτηκε κι ασχολήθηκε ενεργά με την πολιτική. Ο θεμελιωτής της ιταλικής ενοποίησης, Καβούρ, ([βλ .2.6.1882](#))

τον ήθελε στην ιταλική Βουλή. Αλλωστε, ο ίδιος ο Βέρντι είχε πάει στον βασιλιά Βικτορα Εμμανουήλ το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος που απαιτούσε ένωση της Πάρμα με την υπόλοιπη Ιταλία. Έβγαινε βουλευτής ως το 1865, παραμερίζοντας το γράψιμο. Τη χρονιά αυτή, έφυγε στο Παρίσι, όπου έγραψε την όπερα «Δον Κάρλος». Το 1871, έγραψε την «Αίντα» που παίχτηκε στην Αίγυπτο. Ο «Οθέλλος» (1887) και ο «Φάλφσταφ» (1893) ήταν τα τελευταία από τα αριστουργήματά του. Συνολικά, έγραψε 26 όπερες. Τις 19 στα πρώτα 18 χρόνια της συνθετικής του δραστηριότητας και τις επτά στα υπόλοιπα 34. Πέθανε στις 27 Ιανουαρίου 1901, στο Μιλάνο, σε ηλικία 88 χρόνων.

1756: Γεννιέται ο συνθέτης Βόλφγκανγκ Αμεδαίος Μότσαρτ, παιδί θαύμα της μουσικής. Τσακισμένος από την αρρώστια και σακάτης πέθανε στις 5 Δεκεμβρίου 1791 στα 35 του.

1832: Γεννιέται στην Αγγλία ο Λούις Κάρολ, συγγραφέας του μυθιστορήματος «Η Αλίκη στη χώρα των θαυμάτων». Πέθανε στις 14 Ιανουαρίου 1898.

1880: Με τον αριθμό 223.898 κατοχυρώνεται η νέα εφεύρεση του Τόμας Άλβα Έντισον: Η ηλεκτρική λάμπα.

1927: Εμφανίζονται για πρώτη φορά μπροστά στο κοινό οι «Χάρλεμς», η ομάδα μπάσκετ με παίκτες ζογκλέρ. Στα 1998, συμπλήρωσαν 20.000 εμφανίσεις.

1967: Τρεις Αμερικανοί αστροναύτες πεθαίνουν σε πυρκαγιά που ξεσπά στο διαστημόπλοιο «Απόλλων 1», κατά τη διαδικασία εκτόξευσης από το Ακρωτήριο Κανάβεραλ.